

mides i formes, segons les haguessin d'utilitzar per a posar-hi aigua, vi, oli, mel i altres líquids, o bé guardar-hi fruits, confitures, granes, queviures o llavors. Segons la matèria que hi posaven i l'ús que n'havien de fer, les col·locaven en els *sacraris*, ço és, els cellers, sostingudes en pilons de sorra, ja que el peu era punxegut, o bé les posaven en la *coquina*, o cuina, ficades en part dins els forats d'uns tamborets de fusta (restes del dibuix romanitzat dels quals hem aconseguit al costat de les aigüeres de les cases de pagès) i quan s'havien de conservar força temps les deixaven dins de sitges obertes al sauló. En el Camp de les Paretts de Cardedeu es trobaren fragments de tota la varietat d'àmfores que s'usaven en els darrers temps de la dominació romana.

—I aquest obrador d'El Coll, del qual parlàvem suara, quin mercat deuria tenir?

—Segurament en el mercat d'Iluro en part principal, ja que en aquella època Iluro era una ciutat de gran importància comercial, en tant que tenia port marítim, i deuria ésser el punt de mercat capital de tots els pobles de la Maresma. Es clar que també deurien tenir venda cap al Vallès; però és quasi segur que el major contingent el deurien portar cap a la banda de la Costa.

* * *

I com que s'esgarrià la conversa cap altres viaranys que ara no fan al cas, deixem closa la transcripció per aquesta vegada.

S.

De Geografia

El paisatge de la Plana de Vic

Per Josep M.ª Puchades

La naturalesa ens ofereix sovint a la nostra pàtria mostres excel·lents i esplèndides de les seves meravelles i atractius prodigiosos. Moltes vegades en les nostres excursions haurem vist bells paisatges en el quals podem descobrir harmòniques combinacions de llum, forma i color. El desig de gaudir d'aquestes emocions estètiques, i el saludable esforç material que s'ha de fer per aconseguir-les, ens ha esperonat sempre a fer noves sortides, que ens hauran aportat notables beneficis.

Però val a dir que si ens limitem a contemplar els paisatges que s'ens ofereixen, en el seu aspecte exterior, és dir, a esguardar-los superficialment, el nostre paper no resulta ésser molt airòs. Cal que les nostres observacions